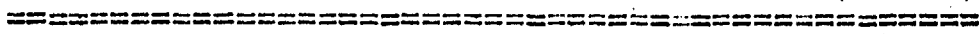

פ ר ר ש ר ק ר ל סס' 146 / ג

מישיבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום א', ז' בטלול
תשי"ד. (5.9.54), בטעם 15.15.

- גורמים: אברי הועדה:
- י. גורי - היו"ר
 - י. בדר
 - ח. לסדן
 - א. סטופ
 - ק. לוז
 - ש. דיין
 - ס. קלטר

- סגנונים:
- סר קיטרון - סטרום סרד הספונים
 - סר נגבי - סטעם סרד הספונים
 - סר לנדאו - סטעם המוצר
 - סר ספיבק - סטעם המוצר

סדר-היום: חוק לתיקון פקודת מס בולים, תשי"ד - 1954

היו"ר י. גורי: פותח את הישיבה.

תיקון הנוסחה, טעיף 8 - (10)

היו"ר י. גורי: מה פירוש, בכל מקרה אחר - 15 ל"י?

ד"ר לנדאו: אם לא נרשם בחוזה מהי התמורה בכסף - וזאת עושים כדי להימלט מתשלום המס - יוטל תשלום של 15 ל"י. אנו מעוניינים שיכתבו בחוזים את התמורה האמיתית, על מנת הטלנו תשלום כזה.

י. בדר: מה יהיה במקרה שטכום התמורה מסתלק בחוזה חלק היבול, כסטוכרים קרקע לעיבוד?

ד"ר לנדאו: בכל מקרה אחר יהיה מס של 15 ל"י, אבל למה מדמה חקלאית יש פירוט מתקנות.

א. סטופ: אני מתנגד, בכל מקרה אחר יוטל תשלום כה גבוה, שאינו עומד בפרופורציה עם יתרון של 15 ל"י זה צריך להיות אובייקט של כן, איזו כוונה יש לא לפרט את הסכום כדי לא לשלם מס.

סר קיטרון: המלים האלה, בכל מקרה אחר, סומיעות בעוד 20 - 30 מקרים, ואין טעם לשנותן.

א. סטופ: בכל זאת צריכה להיות איזו פרופורציה, לצאת מנקודת מבט שמו למ עבריינים, ואל יחסבו שכל כך נוח לעשות חוזה בלי לפרט את הסכום.

הנוסחה: בטעיף 8 (10) במקום 15 ל"י יבוא 10 ל"י.

סעיף 8 - (11)

עד עתה עד 500 טון היה 20 פרוטה ולפעלה
זזה - 100 פרוטה.

ד"ר לנדאו:

סעיף 8 - (12)

בחוץ: זה יש שני סעיפים שהם מאד דומים,
כי התרגום האנגלית היה כמעט אותו תרגום,
המדובר הוא בסעיפים 26 ו-27, בכדי שלא תהיינה אי הבנות באינטרפרטציה
אנו מסווגים את התשלום בשני הסעיפים. המדובר הוא בבטחון עובר לסוחר.

ד"ר לנדאו:

בסעיף (12) (ב) הכוונה היא ל"כל מקרה אחר",
כסנותנים בטחון עובר לסוחר בלי לפרט את הסכום.

א. טרופ:

בו בזמן שהגדלה בסעיף קטן (א) היא פי
שנים, בסעיף קטן (ב) היא פי עשרה; אין כאן

כל פרופורציה.

הוספת: בסעיף (12) (ג) במקום "5000" יבוא
"2500".

סעיף 8 - (13)

הוספת: בסעיף קטן (א) במקום "5000" יבוא "2500".

ד"ר לנדאו:

בסעיף (13) (ב) פסקאות (2) ו-(4) הכוונה
היא לביטול הפטור של אגודה שיתופית,
להוציא סכלל זה אגודה שיתופית וקלאמית. פסקה (5) מבטלת גם כן את הפטור, מפני
שאין כל קשר באגודה שיתופית.

סעיף 8 - (14)

ד"ר לנדאו:

בוסחת הסעיף הזה שונה מהנוסחה הקודמת,
וסעיף זה נושא לפי הוראתו של היועץ המשפטי
למסמלה אשר ראה מי התאמה בין החוק הנוטריוני לחוק זה.

פ. סלטר:

המסלום בעד קלבת הצהרת בסבועה היה בימי
המנדט 200 פרוטה וכעת קובעים רק 500 פרוטה;
מדוע לא מגדילים את התשלום הזה?

מר נגבי:

הצהרה בסבועה אינה בעטית בדרך כלל אצלי
הנוטריון כי אם אצל שופט שלום, ושם יש
תעריף אחר שנקבע על פי תקנות. כאן קבעו אותו הסכום כפי שבתי-המשפט
הסלום, כלומר השוו את התשלום לחצי לירה.

אני עוד רוצה להדגיש כי אצהרה בסבועה אינה
בעטית למטה, כי אם לשם איזו פעולה משפטית אשר עולה הרבה יותר מאשר 500
פרוטה. הוא הדין ביחס לנוטריון, איפה שהאדם משלם בעד עצם הענין, וזו
רק תוספת של 500 פרוטה בעד ההצגה עצמה.

היו"ר י. גורי:

הצהרה בסבועה היא בדרך כלל דבר שכלי מאוד,
על כן לא צריך להטיל עליה מס גבוה.

א. טרופ:

בסעיף קטן (ג) במקום "כל מסמך אחר - 1000
פרוטה" אני מציע לכתוב - "500 פרוטה".

מר קיטרון:

כאן הכוונה של המלים "כל מסמך אחר" היא
למסמך שלא פורט בסעיפים קטנים (א) ו-(ב),
כלומר מסמך שאינו אישור חתימה ולא קבלת הצהרה בסבועה, הצהרה בהן צדק או
הצהרה אחרת. הדוגמה הקלאסית היא - התראה נוטריונית.

היו"ר י. גורי:

מסמך אחר הוא גם כן מסמך, אם כן מה האבדל בין מסמך למסמך, שהאחד צריך לעלות יותר

ביוקר?

מר קיטרון:

אנו יאמרו שהכלל שמדח סיט לו עם ובזקק לנוטרי ון יכול לילח לירה עבור כל מסמך שהוא, ולא שלגבי המסמכים המפורטים בטעמיהם (א) ו-(ב) לירה אחת זה יותר מדי, על כן קבענו לאישור חתימה 250 פרוטה ולהצטרף בטבועה - 500 פרוטה.

א. טרופ:

גם אחרי ההסברה אני עומד על הצעתי.

סעיף 8 - (15)

- אין הערות

סעיף 8 - (16)

י. בדר:

כאן מדובר על טכום הבטוח, לא על סכום הפרטיה, על כן המס הוא יותר מדי גבוה. כי במקרים כאלה האיס מקבל 2/3 או פחות מסך כל הפריטיות שהוא שלם, זה לא יכול להגיע לכדי רביעית, חמישית, שיטית ואפילו עשירית מסכום הבטוח. מכירת פוליסה זהו עם אוכלל, עם של אדם שנכסל בכרונתו.

ד"ר לנדאור:

אני מציע לבטח את הטעיה הזה כמו בחוק, כמסכומה או ערכה של התמורה.

סעיף 8 - (17)

ד"ר לנדאור:

כאן המדובר הוא בבטוח בגד תמונה. הכנסנו תשלום של 1500 פרוטה לגבי למעלה מ-100 ל"י הראשונות ועל כל חלק מהן "משום שפרטיה של 100 ל"י זהו דבר שאינו קיים, רצינו רק להבטיח את עצמנו במקרה של דוולונציה או סצב דוטה לזה.

הוסכם: בסעיף (17) בטקום 1500 פרוטות יבוא "1000 פרוטות".

סעיף 8 - (18)

ד"ר לנדאור:

כאן המדובר הוא בהרשאות רגילות. אשר לסעיפים (א3) ו-(ב3) הועדה דנה כבר בהם.

סעיף 8 - (19)

ד"ר לנדאור:

סעיף זה דן בהדבקת בוליה על קבלות כסף. הייתי מבקש את הועדה להכניס בהזדמנות

זו הוראה המסייבת בתיבת קבלות.

אשר לסעיף (19) (ג), כאן צריך להכניס את המסור רק לגבי הגודות שיתופיות חקלאיות.

א. טרופ:

אני אף פעם לא הסכמתי לפטור את הגודות השיתופיות החקלאיות.

היו"ר י. גורי:

מפטר לראות את המסור הזה כהקלה לחקלאות.

סעיף 9

- אין הערות

סעיף 10

- אין הערות

אנו חוזרים לסעיף 5.

היו"ר י. גורלי:

לגבי סעיף קטן (א) יש הצעה טרחנית לכת

לחה"כ רובין - לפחוק את הסעיף.

א. סטופ:
לי נדמה שהרגשת הצדק מחייבת להחליט שהו מספר הכרטיסים המינימלי שרשמי בעל בית-הסעווע ליתן לטווננים ללא סט. לפעמים אדם חייב להזמין מישהו ואנחנו טוכרחים להתחשב בזאת.

י. נדר:
לו היה הסבקר בשעווע מסלם את הבוליה האלם - לא היה מיכפת לי להכניס הוראה זו; אולם המציאות היא שבעל העסק טוכרח לשלם, על כן למעשה את הטס הזה מטילים לא על הסבקר, כי אם על בעל העסק. כן איבני טבין, סדוע לגבי כרטיס ללא קביעת מחיר הטס הטסתלה עליו יהיה הטס, הטסתלם על כרטיס כניטה לטחירו הוט הגבוה ביותר.

אני מציע את ההצעה הבאה: אולם האחרתי על הסעווע רשמי להוציא לא יותר מ-1% כרטיסים חייבם ללא תשלום סט בולים.

ח. לטון:
עבין זה של מספר כרטיסי חייבם אפטר להסדיר, אבל לא בזאת העבין. יש וטסדרים נשפיים שהכניסה היא כאלו ללא תשלום, נותנים כביכול הקטנות חייבם, אבל מקבל ההזמנה מסלם למעשה, ודווקא ככרטיס גבוהים. אני מציעה להסדיר את העבין לגבי נשפיים אלה, אבל להוציא סכלל זה הצגות קולנוע.

ד"ר לבדאוו:
ברצוני להודיע לוועדה כי הוראה זו קיימת בחוק הצרפתי, היא הועתקה מסם, ואין בחוק הצרפתי כל סקרה של פטור לטישהו. אנו הבטחנו בנוסח הנוכחי כי הטס ישולם לפי מחיר הכרטיס, אולם אם בעל העסק אינו רוצה לתת כרטיס עם מחיר נקוב, ויש סקרה סכל האולם אינו טסוטרן, הרי הטס יהיה לפי המחיר הגבוה ביותר. אני טענתי כלפי בעלי בתי הקולנוע סדוע נותנים עד 12% כרטיסי חייבם - שלמעשה איבם חייבם - והיה סקרה עם בית-קולנוע שפתן כל כרטיסיו, 1200 בטספר, חייבם. בהצגות סגורות מצאתי פתקאות שכתרו, מפילו לא כרטיסים, והטלתי קנסות בטאות לירות. רצוננו לחסל את הנוהג הזה ביד חזקה.

אחרתי לבעלי בתי הקולנוע שכאטר יערכו הצגת בכורה חייבם, אפטר ססס את כל ההצגה.

א. סטופ:
חושבני כי טוב להרשות לאם להוציא 1% כרטיסים פטורים ססס.

ד"ר לבדאוו:
היוצא מן הכלל נותן אפשרות של עבירה על החוק.

של:
אטר לסעיף קטן (2), לפי סעיף 24 25 ביתן פטור לנשפיים/טוסדות צדקה, אולם יש סקרים שחברה טסויימת עורכת נשפ לאמן טסויים, נכנסים 200 - 300 ל"י, והכסף הזה אינו הולך למטרת הצדקה כל אם לאמן. אנו רוצים להגטיח, שבתנו פטור ההכנסה תשאר לטוסד הצדקה.

י. נדר:
בסעיף זה הטלה האופרטיבית היא, עטויות, פירוש הדבר טוסרים את האכרעה לסרירות לבו של פקיד האוצר, כי כיצד הוט ידע אם, סך כל ההכנסות שהסעווע עטויות לעלות על כפל סך כל ההוצאות שהוצאו לעריכתו? הרי תמיד אפטר, על ידי חיטוב מספר הטסתתפיים טעינו ידוע טראט, להוכיח שיש 2/3, אלא כאן טסאיריה פתח לתטבוכת אדמיניטראטיבית. כל הבעיה היא להביא חטבון, וכדי להביא חטבון דרושה מידת אופטימיות.

טר קיטרון:
זהו אחד הטקרים סטר האוצר, שיש לו ססכות טסויימת, בא לפני הועדה וטבקס: תקבילו אותי; היום אני רשמי, אולם את ה,רשמי" הזה פירוטו, חייב" טסום שיש כל מיני קבוצות לחץ שאיבני יכרל לסרב להן. סר האוצר טבקס שיבני לו אותו כל עוד לא טוכנוע שהסטרך טצדיקה.

י. בדר:
בענין זה, אם להגביל או לא להגביל את
טרמפולן, הכנסת אשרה את דעתה. הדבר
היה בקשר להצגות תיאטרון, כשטרמפולן ביקש שיקחו טכנו את הטכנות לשחרר.
כאן שוב סופיע הרעיון הזה.

היי"צ י. גורי:
אני רוצה להזכיר כי בקשר לטעיף 6
היה ויכוח, אבל הוסכם שבמקרה של
עבריינות כה חמורה, אין העונשים האלה כבדים.

אבקש את נציג טרד הכספים להכין
את נוסחאות התיקונים שהוסכם עליהם לגבי הטעיפים השונים ובישיבת טור
נצביע על הנוסח שהוסכם של טעיפי החוק.

הישיבה נועלה בטעה 17.00.